Вістник

Перемиской Епархиї.

Рік 1918. Видано 9. марта. Ч. IV.

Ч. 28.

Ч. 50/орд. В справі предкладаня виказів відслужених Служб Божих фонда релігійного і про дозволене через св. Престол Апостольский в Римі стягане згаданих служб Божих до 10 на протяг пяти літ.

Війна сьвітова могла вправді спричинити деякі неточности що до відправленя Служб Божих фонду релігійного, іменно опізнене відслуженя, але увільнити парохів в парохіях, на котрих сей обовязок тяжить, не могла під ніяким зглядом, навіть в случаю, коли дотичний парох находивби ся поза границями своєї парохії.

На случай опорожненя парохії, обовязок той тяжить також і на завідателю парохії, лише довжні суть завідателі вносити до Еп. Консисториї прошенє о виєднанє ремунерациї, при долученю виказів відправлених Служб Божих, потверджених через дотичний Всч. деканальний Уряд, якого прошеня о. парохи не потребують вносити тому, що ремунерацию побирають разом при своєй конґруї.

Взиває ся проте всіх дотичних отців парохів і завідателів опорожнених парохій, на яких тяжить сей обовязок, щоби найпізнійше до кінця марта с. р. предложили ту викази відправлених Служб Божих фонда релігійного.

При сій нагоді подає ся до відомости Всч. отців, що на прошенє Всесьвітлійшого Високопреосьвященого Епископату Австрийского з падолиста 1917 р., зібраного на спільній конференциї у Відни, Сьвятий Отець Папа Венедикт XV, по завідомленю св. Конґрегациї Собора (S. Congregatio Concilii) з 12. грудня 1917 Ч. 5131, призволив ласкаво:

1. на заміну співаних Служб Божих фонда релігійного (де тиї обовязують) на читані,

2. На стяганє Служб Божих (очевидно фонда релігійного) читаних (звичайно 26) до такого числа, щоби з ремунерациї, яку дає Вис. ц. к. Правительство іменно 40 К 95 с., припали 4 корони на одну читану Службу Божу; прото призваляє стягнути на 10 Служб Божих.

3. Отся ласка дана є Святійшим Отцям на пятьлітний час, отже до кінця 1922 р. З сего позваляє ся користати Всч. Отцям при відправі Служб Божих фонда реліг.: „за фондаторів, благодітелів і души усопших“.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 24. лютого 1918.

Ч. 29.

Ч. 1784. О виплаті причинків для духовеньства по мисли розпорядженя ц. к. Міністерства Вір. і Просьв. з д. 21. XI. 1917. В. з. д. 453 і 455.

Ц. к. Намісництво письмом з д. 7. II. 1918 Ч. $\frac{211.790}{14.204}$/XI. б. ех 1917 звернуло ся до Еп. Консисториї з прошенєм, подати до відомости Всч. Духовеньству слідуюче заряджене єго: „Ц. к. Намісництво має честь повідомити, що заодним поручено всім ц. к. Урядам податковим, аби священикам і вдовицям, та сиротам по священиках, котрі побирають в тих урядах свої побори конґруальні виплатити підмоги по думці розпорядженя ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з 21. падолиста 1917 В. з. д. Ч. 453. Інтересованих не повідомлено окремо, в виду чого упрашає ся Високопреподобну Консисторію о відповідне поданє сего зарядженя до відомости інтересованих.

Понадто признає покликане розпорядженє доповнюючу підмогу для гр. кат. священиків, котрі мають діти. Та додаткова підмога виносить наколи дітей є 1 або 2 квоту 350 К, а при більше як двоє дітий, квота 700 К. Позаяк ц. к. Намісництву не звістно, котрі священикі мають діти і скілько, упрашає ся о предложенє виказу священиків маючих діти, в котрім належить подати імя і назвиско священика, характер і місцевість опісля імя і вік всїх малолітних і незаосмотрених дітей, почім виасиґнована буде згадана додаткова підмога.

Накінець повідомляє ся, що рескриптом з дня 21. падолиста 1917 Ч. 39446 заявило ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти готовість до уділеня відповідних підмог з розпорядимих средств тим священикам, котрі не побирають доповненя конґруи з фонда релігійного за тим самим не мають уділу в підмогах, признаних покликаним розпорядженєм, а мимо сего находять ся в лихих відносинах дотацийних.

В тій цїли належалоби, аби інсересовані предложили відповідно умотивовані і через Високопреподобну Консисторію одобрені подання. За ц. к. Намісника: (підпис нечеткий“).

Повисше заряджене ц. к. Намісництва подає ся до відомости Всч. Духовеньству, а заразом поручає ся Всч. ОО. Деканам спорядити в своїм деканаті, після повисшого зарядженя, виказ священиків, маючих діти і той виказ предложити Еп. Консисториї.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 23. лютого 1918.

Ч. 30.

Ч. 2090. В справі муки на літурґічні цілі.

На просьбу декотрих Всеч. ОО. Парохів, щоди виєднати для них у Високого ц. к. Правительства дозвіл на закупно муки на літургічні цілі, Еп. Ординаріят відніс ся з сею справою до Високого ц. к. Намісництва.

В відповідь на се прислало Високе ц. к. Намісництво — краєвий господарский Уряд під днем 10. лютого 1918 Ч. 3356/ма. відпис обіжника до всіх ц. к. Старостств (згл. маґістратів міста Кракова і Львова) слідуючого змісту:

Спосіб поступованя при приділеню муки згл. пшениці на літургічні цілі управильнений обіжником Президиї ц. к. Намісництва з дня 10. падолиста 1915 ч. 32978/Пр. стрічає чимраз численнійші сумніви, які відай длятого повстають, що не всі політичні Власти І. Інстанциї мають сей обіжник, в наслідок чого множать ся запити, в який спосіб полагоджувати сі справи, а се потягає за собою непотрібну кореспонденцію і проволікає мериторичну полагоду.

Щоби сему запобічи, ц. к. Намісництво — Краєвий господарский Уряд зносячи отсим важність наведеного на вступі обіжника Президиі ц. к. Намісництва заявляє по мисли § 5. міністеріяльного розпорядку з дня 20 грудня 1915 Дн. п. п. ч. 379, що можна католицким парохіяльним урядам обох обрядів на літургічні цілі або полишити при закупні збіжа через Воєнне Заведенє обороту збіжем відповідну скількість їх власної пшениці числячи по 30 клґр. зерна річно на кождих 1000 душ в парохії, або також уділити дозволу на закупно пшеничної муки на сю ціль, числячи 23 клґр. річно на кождих 1000 душ в парохії.

Єслиб ц. к. Староство (згл. маґістрат) розпоряджав пшеничною мукою, яка надає ся до згаданої цілі, належить подання відносних парохіяльних Урядів предложити ц. к. Намісництву — Краєвому господарскому Урядови, подаючи при тім число душ в даній парохії.

Ц. к. Староство (маґістрат) буде чувати над тим, щоби уділене парохіяльним Урядам на підставі ось сего рескрипту збіже, зглядно муку ужито виключно на призначену ціль. За ц. к. Намісника: Матковский".

Отсе подає ся до відома Всч. Духовеньства Епархії з покликом на тутешний розпорядок з дня 25. падолиста 1915 ч. 3713 (Вістник епарх. 1915 ст. 61).

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 16. лютого 1918.

Ч. 31.

Ч. 2306. Розрішенє на час Великого Посту.

Еп. Ординаріят уділяє вірним Епархії розрішенє на мясні страви на всі дні сегорічного св. Великого Посту кромі середи і пятниці І. тижня, всіх пятниць других тижнів і цілої страстної седмиці.

Зі згляду однак на тяжкі обставини що до прокормленя, які панують в нашім краю, Еп. Ординаріят уділяє дальше ідуче розрішенє на мясні страви, а іменно і в висше застережені дні з виїмкою св. Вел. Пятниці, всім, кому приходилоби з трудностию приготовити чи дістати пісну страву.

Особи користаючі з диспензи, відмовлять звичайно в таких разах приписані молитви.

Розуміє ся само собою, що в сумлівах, чи в данім випадку є причини вимагані до розрішеня, рішають Всч. ОО. Душпастирі, згл. Сповідники і Катихити.

Рівночасно замічає ся, що особи хорі, згл. ослаблені в наслідок недуги, жебраки, особи тяжко працюючі, невісти бременні і кормлячі діти, родини, котрих голова дому не допускає инших страв, не суть обовязані до посту.

Повисші розрішеня від посту подадуть Всч. ОО. Душпастирі, згл. катихити своїм вірним до відома в найблизшу неділю по одержаню сего розпорядку, при чім не залишать поучити нарід, що є річию дуже заслугуючою перед Богом держати ся і острійшої практики посту, однак рівночасно зазначать, що залишенє єї в теперішних обставинах не є получене з ніякою провиною.

На пасхальну сповідь з причини браку священиків, подібно як і тамтого року, визначуємо довший час, а іменно від I. понеділка св. Вел. Посту аж до Празника Пресв. Тройці.

Всї Всч. ОО. Сповідники, як то вже оголошено в ч. II. сегорічного Вістника на ст. 24, мають вже власть розрішати від всїх гріхів задержаних Епископови.

Кромі сего пригадуємо, що всї ОО. Сповідники мають на час треваня війни власть привертати каючимся утрачене право petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris resp. sui mariti, що ділати ся має в слідуючий спосіб: По виголошеню форми розрішеня св. Тайни Покаяня має сказатись: „Кромі сего властию Преосвященому Епископови Йосафатови уділеною, а мені відпорученою, привертаю тобі право жадати довг супружий від свого мужа (жени), котре через тїлесний гріх зі сродною (зі сродним) твоєї жени (твого мужа) поповнений утратив (утратила). Во імя Отца † і Сина † і Святаго Духа † Аминь.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 2. марта 1918.

Ч. 32.

Ч. 89/супр. Розпорядки ц. і к. Міністерства війни в справі вінчань військових осіб.

Еп. Ординаріят уважає за вказане подати до відома Всч. ОО. Душпастирів слідуючі розпорядки ц. і к. Міністерства війни оголошені в „Pastoralblatt für die k. u. k. katholische Militär- u. Marinegeistlichkeit. Wien 1917“.

Vereinfachung der Kriegstrauungen.

Das k. k. Ministerium des Innern erteilt mit Note Zl. 30.984/1916 vom 10. Jänner 1917 für Eheschließungen von Militär- (Landwehr-, Landsturm-) Personen oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze vom 26. Dezember 1912, R.-G.-Bl. Nr. 236, und der Novelle vom 18. Jänner 1916, R.-G.-Bl. Nr. 18, herangezogenen Personen, die im gegenwärtigen Kriege, sei es zum ersten Male, sei es nach Urlaub, Krankheit u. dgl. zu wiederholtem Male zur Armee im Felde abzugehen haben, beiden Brautleuten die Nachsicht des zweiten und des dritten Aufgebotes und für jene Eheschließungen die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes, wo dem zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Ehe berufenen Organe (Seelsorger) ein so nahe bevorstehender Zeitpunkt des Abgehens des Bräutigams zur Armee im Felde ausgewiesen wird, daß anderen Falles die rechtzeitige Eingehung der Ehe ausgeschlossen oder doch in Frage gestellt wäre. Die gänzliche Nachsicht ist auch für solche Eheschließungen erteilt, die wegen bedrohlichen Gesundheitszustandes des zu einer militärischen Dienstleistung eingerückten oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze herangezogenen Bräutigams ihrer bedürfen. Doch müssen in jedem Falle der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes die Brautleute vor dem bezeichneten Organe (Seelsorger) eidlich beteuern, paß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei.

Sowohl bei der teilweise gewährten, als bei der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes **hat es auf die Erfordernisse des á 72 a. b. G. B. nicht weiter anzukommen** [1]).

Die zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Ehe berufenen Organe (Seelsorger) werden in dieser ihrer statlichen Funktion die Geltung der hiermit erteilten Nachsicht für den einzelnen an sie herantretenden Fall festzustellen und über die hierfür maßgebenden Voraussetzungen mit den Brautleuten ein Protokoll nach unten folgendem Muster aufzunehmen haben, in dem diese um die Nachsicht des Aufgebotes in jenem Umfange bitten, in dem sie nach der Lage ihres Falles nötig ist. Dieses Protokoll wird bei den Trauungsurkunden zu hinterlegen und **die durch gegenwärtigen Erlaß erteilte Nachsicht wird unter ausdrücklicher Berufung auf den Erlaß** des k. k. Ministeriums des Innern; Zl. 30.984/16, im Sinne des § 80 a. b. G.-B. **im Trauungsbuche zu verzeichnen sein.**

Protokoll

aufgenommen bei ....

am .... [2])

Die Brautleute [3]) ....

....

bitten unter Hinweis darauf, daß der Bräutigam in seiner Eigenschaft als [4]) ....

---

[1]) „§ 72. Wenn die Verlobten oder eines von ihnen in dem Pfarrbezirke, in welchem die Ehe geschlossen werden soll, noch nicht durch 6 Wochen wohnhaft sind, so ist das Aufgebot auch an ihrem letzten Aufenthaltsorte, wo sie länger als die oben bestimmte Zeit gewohnt haben, vorzunehmen, oder die Verlobten müssen ihren Wohnsitz an dem Orte wo sie sich befinden, durch 6 Wochen fortsetzen, damit die Verkündigung ihre Ehe dort hinreichend sei".

[2]) Die nicht zutreffenden Stellen des Protokollformulares sind zu streichen, die übrigen mit den zutreffenden Angaben auszufüllen.

[3]) Namen, Stellung nnd Wohnort (unter Umständen: letzter Wohnort) sind auszufüllen.

[4]) Hier ist die militärische Eigenschaft des Bräutigams oder seine Eigenschaft als nach dem Kriegsleistungs-

.... zur Armee im Felde abzugehen hat — daß der Bräutigam [1]) ....

.... um die Nachsicht des zweiten und dritten Aufgebotes — um die gänzliche Nachsicht des dritten Aufgebotes für ihre Eheschließung.

Die Brautleute beteuern eidlich, daß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei [2]).

Der Unterzeichnete [3]) ....

stellt hiernach fest, daß den Brautleuten durch den Erlaß des k. k. Ministeriums des Innern vom 10. Jänner 1917, Zl. 30.984, die Nachsicht des zweiten und dritten Aufgebotes — .die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erteilt ist.

Unterschrift des Trauungsorganes und Amtssiegel: Unterschriften der Brautleute:

....

(Erlaß des k. u. k. Kriegsministeriums vom 5. Februar 1917, Abt. 9, Nr. 2534, Beibl. 7/17).

Eheschließungen der Militärpersonen des Aktivstandes ohne militärbehördliche Bewilligung.

Das Kriegsministerium hat wahrgenommen, daß bei Militärpersonen, die laut Vorschrift über die Heiraten im k. u. k. Heere zur Eheschließung einer militärbehördlichen Bewilligung bedürfen, die irrige Auffassung besteht, daß während des Krieges zur Eingehung einer Ehe die Einholung dieser Bewilligung nicht erforderlich sei.

Aus diesem Anlaß wird darauf hingewiesen, daß die Bestimmungen der vorbezeichneten Vorschrift auch im Kriege ihre volle Gültigkeit haben und daß daher Eheschließungen dieser Militärpersonen ohne militärbehördliche Bewilligung ganz unzulässig sind.

Auch wird darauf aufmerksam gemacht, daß bei Militärpersonen, die die Ehe ohne militärbehördliche Bewilligung eingegangen sind, ein Anspruch auf Familiengebühren nicht besteht, und daß in solchen Fällen nach dem Ableben des Familienhauptes die Witwe oder die Kinder auch keinen Anspruch auf Versorgungsgebühren besitzen (§ 3a des Gesetzes vom Jahre 1887, NVBl., 13. Stück von 1887).

(Erlaß des k. u. k. Kriegsministeriums vom 28. September 1916, Abt. 1, Nr. 34.833; Beibl. 51/16).

Eheschließung ohne militärbehördliche Bewilligung nach erfüllter Präsenzdienstpflicht.

Mit Erlaß des k. u. k: Kriegsministeriums, Abt. 2/St., Nr. 10.212, vom 15. Juli 1916, Beiblatt 36/16 wurde allen jenen, welche **während des Krieges** ihrer Präsenzdienstpflicht entsprechen oder etwa als Ersatzreservisten die erste militärische Ausbildung erhalten, **generell** von dem Zeitpunkte des Ablaufes ihrer Präsenzdienstzeit, beziehungsweise der achtwöchigen ersten militärischen Ausbildung an, die militärbehördliche Bewilligung zur Verehelichung erteilt.

---

gesetze zu persönlicher Dienstleistung herangezogene Zivilperson, ferner — soweit es tunlich ist — der Zeitpunkt des Abgehens zur Armee im Felde und die zugrunde liegende Verfügung anzugeben. Jedenfalls hat hierbei der in eine Marschabteilung eingeteilte Bräutigam als zum Abgehen zur Armee im Felde bestimmt zu gelten.

[1]) Hier ist der etwaige bedrohliche Gesundheitszustand des Bräutigams, der die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erheischt, auszuweisen.

[2]) Der Satz gilt fur den Fall der Nachsicht des gänzlichen Aufgebotes.

[3]) Der Amtscharakter des Traunngsorganes ist anzugeben.

Vor diesem Zeitpunkte ist die Verehelichung dieser Personen — auch wenn sie etwa von Einjährig-Freiwilligen bereits zu Offizieren, beziehungsweise Offiziersaspiranten in der Reserve ernannt worden wären — ohne eine individuelle militärbehördliche Bewilligung nicht gestattet.

Für Unteroffiziere dieser Kategorien, die sich zur freiwilligen Fortsetzung des Präsenzdienstes gemeldet haben, gelten hinsichtlich der Ehebewilligung die Bestimmungen des Dienstbuches A—36 für freiwillig weiterdienende Unteroffiziere.

Da nach den Wehrvorschriften (B—2, 1. Teil, 1. Heft, § 13) die Präsenzdienstpflicht erst mit 31. Dezember desjenigen Jahres, in dem der gesetzliche Präsenzdienst vollstreckt wurde, endet, erschien es zweifelhaft, ob die ihre Dienstpflicht beendenden Ehewerber schon im Oktober oder erst mit 31. Dezember des Jahres ohne militärbehördliche Ehebewilligung heiraten dürfen.

Das Kriegsministerium hat auf eine diesbezügliche Anfrage mit Erlaß Abt. 2/St., Nr. 45.729/16, ergänzend eröffnet, daß gemäß den Bestimmungen des § 52 : c, des Wehrgesetzes und § 1 : d, der Wehrvorschrift A—16 jene dauernd beurlaubten Präsenzdienstpflichtigen, die sich in den letzten drei Monaten ihrer Präsenzdienstpflicht befinden, keiner militärbehördlichen Ehebewilligung bedürfen.

Mit dem obigen Erlasse ging die Absicht dahin, daß auch jene, welche während des Krieges ihrer Präsenzdienstpflicht entsprechen, hinsichtlich des Rechtes zur Eheschließung in dem dort erwähnten Zeitpunkt so behandelt werden, wie diejenigen, welche einer militärbehördlichen Ehebewilligung zur Verehelichung nicht bedürfen. In die letztere Kategorie fallen aber auch die in den letzten drei Monaten ihrer Präsenzdienstpflicht Befindlichen.

Die gleiche Erklärung wurde auch neuerlich mit den Erlässen Abt. 2/St., Nr. 29.750 vom 6. Oktober 1917 seitens des Kriegsministeriums (Beibl. 51/17) und Abt. VII, Nr. 13.337 vom 31. August 1917 seitens des Ministeriums für Landesverteidigung (Beibl. 60/17) verlautbart.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 2. марта 1918.

Ч. 33.

Ч. 2460. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 30. цьвітня 1918 виставляють ся на конкурс опорожнені парохії:

1. Краків, цісарского наданя.
2. Гільче, приватного наданя, дек. Варяжского.
3. Нове місто, приватного наданя, дек. Добромильского.
4. Стефкова, приватного наданя, дек. Ліского.
5. Залуж, приватного наданя, дек. Ольховецкого.
6. Бігалї, Перемиский Епископ обр. лат., дек. Любачівского.

Священики, котрі внесли або внесуть прошеня о приняте в спис убігаючих ся о парохію Устрикі горішні, дек. Затварницкого, винні предложити Еп. Консисториї заяву письменну, що на случай отриманя презенти на тую парохію, зложать перед каноничною інституциєю на тую парохію писемну заяву, що згодять ся на вилучене доч. Ступосяни від материої Устрикі горішні.

Кромі того продовжає ся речинець оголошеного конкурсу в Вістнику епарх. ч. I. 1918, ч. 8801 на опорожнені парохії до вношеня єще додатково прошень до 31. марта 1918.

Услівя, як в кінцевім уступі Ч. 8801 Вістника епарх Ч. I. з 1918 р.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. марта 1918.

Ч. 34.

Ч. 2703. До Всч. урядів дек. і Всч. священьства епархіяльного.

Понеже довше необсадженє парохій парохами є звичайно получене зі шкодою для парохій, длятого Еп. Ординаріят видить ся спонуканим зарядити, що слідує:

Священики, котрі отримали презенту на якусь парохію, а відтак зрезиґнували з неї, тратять на один рік право до убіганя ся о яку небудь иньшу парохію.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 35.

Ч. 294/орд. В справі ухвал спільної конференциї галицкого Епископату.

Подаємо до відома Всеч. Духовенства, що Епископат нашої галицкої провінциї на спільній конференциї, яку відбув у Львові в днях 19., 20. і 21. лютого с. р. зарядив слідуючі літурґічні зміни:

1. Підчас відправи св. Літурґії на великім вході і у всїх єктенях, як в св. Літурґії так і в прочих богослуженях має залишити ся уживанє слова „Православний", не заступаючи його иншим. На великим вході належить при кінцевім поминаню крім слова „православних" опустити ще і слово „християн", як се приписували старі літурґікони.

Належить проте на великім вході говорити згл. співати так: „...благовірнаго і богохранимаго Імператора нашого Карла і все воінство єго... і всїх вас да помянет Господь".. — а в єктенях: „...і за вся християни".

2. Має залишити ся підчас відправи св. Літурґії уживанє колпаків.

3. Суплікацію має співати ся в слідуючий спосіб:

„Святий Боже"... 3 рази; один раз священик, а два рази нарід. Всї прочі візваня лишень по два рази, один раз священик, другий раз нарід. Однак:

а) замість трех візвань „Ми грішні Тебе Бога просим, помилуй нас Господи" 2 рази, а

б) по візваню „О Маріє"... має все додавати ся візванє до св. Йосифа: „О свя-

тий Йосифе Покровителю католицкої церкви, моли Бога о нас грішних“ 2 рази і кінцеве: „О святий Священомучениче Христов Йосафате, моли Бога о нас грішних“, 2 рази.

Подаючи повисші ухвали до відома Всеч. Духовенства, з'обовязуємо всїх Всеч. Отців в совісти і перед Богом сих ухвал як найточнїйше придержувати ся і над заховуванєм їх чувати, а вірних в час о них поучити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 5. марта 1918.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Ч. 36.

Ч. 303/орд. В справі священиків, що вертають на давні свої посади.

Подає ся до відома всїх Всч. ОО. Деканів і всего Всч. Духовеньства, що священики, яких парохії на час їх неприсутности віддано в управу иньшим душпастирям, при своїм повороті доти не можуть обнимати їх управи, доки їх в сей уряд не введуть дотичні ОО. Декани.

ОО. Декани знову не будуть могли сего зробити без потрібних вказівок і поручень Еп. Ординаріяту.

По сї послїдні належить в кождім поодинокім случаю відносити ся тут, подаючи рівночасно вичерпуючий звіт про стан відносної парохії та відношенє парохіян до свого пароха давнїйше і теперішне, та про давнїйше і теперішне поведенє дотичного пароха.

Вкінци Еп. Ординаріят заявляє, що священиків, які би без висше згаданого введеня обняли парохіяльний уряд, не буде міг уважати за правних душпастирів свого стада.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 37.

Ч. 305/орд. В справі заложеня товариства „Епархіяльна Поміч в Перемишлї“.

Епископский Ординаріят подає до відома Всеч. Духовенства, що поданий Вис. ц. к. Намісництву до затвердженя Устав товариства: „Епархіяльна Поміч в Перемишлї“ зістав вже затверджений. Еписк. Ординаріят постарає ся о чимскорше випечатанє сего уставу і розісланє його кождому з Всеч. Отців.

Перші загальні збори „Епархіяльної Помочи“ відбудуть ся по Великодних Сьвятах в дни, який в своїм часї буде поданий до відома.

Секция II. сего товариства, се є секция опіки над молодїжию, в якої обсяг дїланя входить творенє сирітских захистів, обняла вже з днем 1. марта акцию опіки над сиротами в Перемишлї, о скілько ся акция не противить ся акциї „Епархіяльного Комітету“, покликаного до житя волею Вис. ц. к. Правительства. Тому Еп. Ординаріят про-

сить Всеч. Отців, щоби на будуче, доки не розійде ся чеків, присилали датки на сироти переказами почтовими до Еп. Ординаріяту, не на адресу Епархіяльного Комітету, але на адресу товариства „Епархіяльна Поміч" з заміткою на відтинку: „для сиріт".

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 3. марта 1918.

Ч. 38.

Ч. 322/орд. В справі спільного Пастирського посланя.

В залученю пересилає ся Всеч. Духовенству пастирське посланє гр. кат. Епископату галицкої провінциї і приказує ся всім Всеч. Отцям посланє се перечитати в найблизшу неділю вірним підчас співаної Служби Божої місто проповіди.

Зобовязує ся кождого з Всеч. Отців настоятелів парохій, щоби по відчитаню сего посланя в церкви народови донесли о зділанім до свого уряду деканального.

Всечесні ОО. Декани зволять відтак всї донесеня підчинених Отців збірно тут предложити.

Предмети обняті сим посланєм поручає ся Всеч. ОО. Душпастирям використати в даній потребі в других своїх науках.

Всеч. ОО. Катихити возьмуть се посланє яко предмет до своїх екзорт.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. марта 1918.

---

† ИОСАФАТ
Епископ.

Александер Зубрицький
Канцлєр.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишли. З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишли